DOI: 10.32844/2222-5374-2020-104-2.39

УДК: 343.1

Гальона І. І.,

здобувач навчально-наукового інституту права

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПОЧАТОК ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Актуальність статті полягає в тому, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека - найвища соціальна цінність в Україні. Реалізація норми Конституції України - головна ціль державної політики національної безпеки. Побудова демократичної правової системи України в першу чергу передбачає реформування чинного законодавства, яке б реально гарантувало недоторканість прав, свобод та законних інтересів суспільства і громадянина від протиправних посягань. Реалізація цих завдань правоохоронними органами, які зобов'язані застосовувати наявні сили, засоби та проводити ефективні заходи протидії торгівлі людьми. Ефективність застосування таких заходів багато в чому залежить від професійних знань і навичок слідчих та оперативних працівників, які проводять оперативно – розшукові заходи та залучаються до проведення негласних слідчих (розшукових) заходів, особливо тих, що вчиняються членами організованих груп та злочинних організацій під час досудового розслідування проступків та кримінальних злочинів. У той же час, підвищенню ефективності діяльності правоохоронних органів у протидії торгівлі людьми вимагає у першу чергу суттєвого вдосконалення правових норм, в першу чергу, кримінального та кримінально процесуального права, спрямованого на удосконалення превентивних заходів поліції та розслідування та превентивної відповідальності за вчинення цих злочинів. Метою дослідження є теоретична розробка та впровадження ефективних форм проведення слідчих дій на початковому етапі розслідування фактів торгівлі людьми. Зроблено висновок, що початок досудового розслідування чітко регламентований нормами Кримінального процесуального кодексу а також нормативними актами Міністерства внутрішніх справ та офісом Генерального прокурора України. Під час дослідження досудового розслідування торгівлі людьми вдалося не тільки виявити недоліки пов'язані з початковим етапом розслідування торгівлі людьми але й запропонувати методiku їх розслідування. Крім того, цей етап проведення першочергових заходів тісно пов'язаний із спеціалізацією розслідування цих злочинів, що підтверджено матеріалами дослідження.

Ключові слова: кримінального провадження, вилучення з обігу, володіння особи, кримінального правопорушення, місце огляду.

Актуальність теми. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека – найвища соціальна цінність в Україні. Реалізація норми Конституції України - головна ціль державної політики національної безпеки [1]. Побудова демократичної правової системи України в першу чергу передбачає реформування чинного законодавства, яке б реально гарантувало недоторканість прав, свобод та законних інтересів суспільства і громадянина від протиправних посягань [2].

Реалізація цих завдань правоохоронними органами, які зобов'язані застосовувати наявні сили, засоби та проводити ефективні заходи протидії торгівлі людьми.

Ефективність застосування таких заходів багато в чому залежить від професійних знань і навичок слідчих та оперативних працівників, які проводять оперативно – розшукові заходи та залучаються до проведення негласних слідчих (розшукових) заходів [3], особливо тих, що вчиняються членами організованих груп та злочинних організацій [4] під час досудового розслідування проступків [5] та кримінальних злочинів [6].

У той же час, підвищенню ефективності діяльності правоохоронних органів у протидії торгівлі людьми вимагає у першу чергу суттєвого вдосконалення правових норм, в першу чергу, кримінального та кримінально процесуального права, спрямованого на удосконалення превентивних заходів поліції [7] та розслідування та превентивної відповідальності за вчинення цих злочинів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблеми досудового розслідування злочинів торгівлі людьми займалися такі науковці як: М.І. Андрієнко, В.С. Батиргареев М.О. Васильєва, В.І. Василенчука, А.А. Вознюка, В.А. Глуховея, О.М. Ємець, М.С. Загородніков, К.Б. Левченко, Я.Г. Лизогуб, В.В. Матвійчук, О.В. Наден, А.А. Небитов, А.М. Орлеан, А.А. Піонтовський, В.М. Підгородинський, Ю.В. Раковська, О.В. Святун, Є.Д. Скулиш, Є.Ф. Стрекалов, С.С. Чернявський, Л.В. Чеханюк, С.С. Яценко та ін.

Метою дослідження є теоретична розробка та впровадження ефективних форм проведення слідчих дій на початковому етапі розслідування фактів торгівлі людьми.

Основні результати дослідження. При надходженні до органу поліції заяви або повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення про торгівлю людьми оперативний черговий зобов'язаний негайно надати її начальнику слідчого підрозділу, який визначає слідчого, що здійснюватиме досудове розслідування, а також поінформувати начальника територіального органу внутрішніх справ [8].

Начальник територіального органу внутрішніх справ організовує своєчасне направлення на місце події слідчо-оперативної групи (СОГ) у повному складі.

СОГ створюються при чергових частинах територіальних органів внутрішніх справ. Склад цих груп формується з працівників органів внутрішніх справ відповідно до графіку чергування, затвердженого

начальником територіального органу внутрішніх справ та погодженого з начальником слідчого підрозділу. До СОГ в обов'язковому порядку входять слідчий (старший СОГ), співробітник оперативного підрозділу та спеціаліст-криміналіст.

Завданням СОГ є пошук виявлення, фіксація, кваліфіковане вилучення та пакування слідів кримінального правопорушення, а сам:

- осіб, від яких, з урахуванням їх поведінки, можна очікувати вчинення торгівлі людьми, об'єднання з іншими

- особами в групу або приєднання до існуючої з метою вчинення даного злочину;

- осіб, які замислюють учинення торгівлі людьми з метою вивчення можливості запобігання злочину або фіксації фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб відповідно до вимог законодавства;

- осіб, які вчинили торгівлю людьми та не були встановлені;

- осіб, які вчинили торгівлю людьми та встановлені, але переховуються від органів досудового слідства і суду;

- безвісно зниклих осіб, особливо які виїхали за кордон і зв'язок з якими втрачений, якщо є підстави вважати, що ці особи могли стати жертвами торгівлі людьми;

- свідків та очевидців торгівлі людьми або інших обставин, які мають оперативно-розшукове чи доказове значення;

- грошей та цінностей, якими розраховувалися при вчиненні торгівлі людьми або на певних етапах протиправної діяльності, а також які отримані в результаті експлуатації потерпілих від цього злочину;

- знаряддя та засоби, які використовувалися для втілення злочинного наміру вчинення торгівлі людьми;

- інших предметів, що мають оперативно-розшукове та доказове значення (документи, боргові розписки, електронні носії інформації з відповідними даними тощо) або заборонені до зберігання, носіння чи використання (зброя, наркотичні засоби, які застосовувалися при вчиненні торгівлі людьми, тощо);

- обставин та умов, що сприяють учиненню торгівлі людьми, та пов'язаних із нею злочинів;

- конкретних фактів торгівлі людьми.

За необхідності вживають заходів для переслідування транспортних засобів, якими заволоділи особи, що вчинили кримінальне правопорушення, або тих, що використовувалися при його вчиненні; беруть участь у розшуку та затриманні осіб, які підозрюються в учиненні цих кримінальних правопорушень [9].

Слідчий керує діями членів СОГ та несе персональну відповідальність за якість проведення огляду місця події.

Разом з членами групи, залученими спеціалістами, запрошеними потерпілим, свідками та іншими учасниками кримінального провадження проводить огляд місця події, під час якого в установленому КПК України порядку фіксує відомості щодо обставин учинення кримінального правопорушення, вилучає речі й документи, що важливі для кримінального провадження, та речі, вилучені з обігу, у тому числі матеріальні об'єкти, придатні для з'ясування обставин, що підлягають доказуванню. Забезпечує

їх належне зберігання для подальшого направлення для проведення експертного дослідження.

Має право заборонити будь-якій особі залишати місце огляду до його закінчення та вчинювати будь-які дії, що заважають проведенню огляду.

За наявності підстав інформує оперативного чергового про залучення додаткових сил і засобів для документування всіх обставин вчиненого кримінального правопорушення [9].

Співробітник оперативного підрозділу:

- здійснює квартирний чи подвірний обхід з метою виявлення свідків учиненого кримінального правопорушення, збирання відомостей, що можуть бути використані як докази.

- установлює час, місце й обставини вчинення кримінального правопорушення; кількість причетних до його вчинення осіб, їх прикмети; наявність у них зброї, транспортних засобів, слідів на одязі чи тілі, що могли залишитися через опір потерпілих або під час подолання перешкод; індивідуальні ознаки викрадених речей; напрямок, у якому вони зникли; інші відомості, необхідні для встановлення осіб, які вчинили кримінальне правопорушення;

- негайно інформує слідчого про одержані дані щодо обставин вчинення кримінального правопорушення та причетних до нього осіб, для їх подальшої фіксації шляхом проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій;

- виконує письмові доручення слідчого щодо проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій. Під час їх виконання користується повноваженнями слідчого [10; 11; 12; 13].

Слідчий невідкладно, але не пізніше 24 годин, зобов'язаний внести відомості про кримінальне правопорушення за заявою або повідомленням до Єдиного реєстру досудових розслідувань ЄРДР [6].

У разі встановлення під час проведення оперативно-розшукових заходів фактичних даних, що свідчать про ознаки злочину в діяннях окремих осіб та груп, але якщо їх припинення може негативно вплинути на результати кримінального провадження, начальник оперативного підрозділу інформує про це начальника слідчого підрозділу, і лише після закінчення їх проведення матеріали оперативно – розшукової справи виносяться на розгляд оперативної наради для розроблення спільних заходів щодо реалізації. Для швидкого та повного розслідування тяжких, особливо тяжких злочинів, а також кримінальних правопорушень, що викликали значний суспільний резонанс, утворюються СОГ [14].

Забороняється здійснювати заміну оперативних працівників, що включені до складу слідчо-оперативної групи, без узгодження зі слідчим (керівником групи) або керівником органу досудового розслідування [14].

Процес досудового розслідування починається з моменту звернення громадянина в будь-якій формі до правоохоронних органів із заявою про вчинення відносно нього кримінального правопорушення. Подання заяви чи повідомлення або після самостійного виявлення слідчим, прокурором з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, є самостійною стадією кримінального провадження [8].

Однією із нагальних проблем цієї стадії КПК України є проблема початку кримінального провадження [6]. Адже до його початку кримінального провадження здійснюється низка організаційно-тактичних, оперативно-розшукових заходів реагування на заяви та повідомлення про злочини [11], з метою проведення невідкладних, першочергових, послідовних та додаткових слідчо-оперативних заходів для з'ясування усіх обставин учиненого правопорушення.

Під час анкетування слідчих про особливості вирішення заяв та повідомлень громадян про вчинення злочинів торгівлі людьми вдалося встановити наступне: понад 94,7% вказали на те, що є особливості при вирішенні заяв та повідомлень про злочини і ці особливості полягають у наступному: 86,4% вказали, що стосуються моменту подачі заяви чи повідомлення про злочин, адже злочин, на думку опитаних, вчиняється значно раніше, а заява та повідомлення надходить через місяць а то через декілька років.

Тому невідкладні слідчо-оперативні заходи здійснюються в умовах мінімальної інформації з урахування цих особливостей та обмеженим колом осіб, як правило, членами слідчо-оперативної групи уповноваженими через дефіцит часу. Незважаючи на це, дії працівників органів внутрішніх справ, уповноважених осіб на наш погляд, повинні бути чітко регламентовані КПК України, відомчими нормативними актами та відповідати світовим стандартам дотримання прав людини.

Формально, законодавець установлює, що громадяни мають право на захист своїх або близьких осіб прав, а правоохоронні органи зобов'язані негайно реагувати на ці правопорушення.

Отже, актуальними є питання усвідомлення правоохоронними органами та громадянами прав, що закріплені у ст. 214 КПК України це початок кримінального провадження. Установлення усіх наявних можливостей громадян для реалізації свого конституційного права щодо захисту через закріплені в КПК України норми, а правоохоронні органи зобов'язані точно, ефективно відповідно до чинного закону та нормативно-правових актів, здійснювати комплекс слідчо-оперативних заходів, спрямованих на встановлення усіх обставин кримінального правопорушення, та осіб, які їх учинили КПК [6].

Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР). Положення про ЄРДР, порядок його формування та ведення затверджуються Генеральною прокуратурою України за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, органом, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства [13].

У ст. 214 КПК України зазначено, що слідчий, прокурор негайно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний унести відповідні відомості до ЄРДР та розпочати розслідування [13].

Здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається й тягне за собою відпові-

дальність, установлену законом. Огляд місця події у невідкладних випадках може бути здійснено до внесення відомостей до ЄРДР, що здійснюється негайно після завершення огляду. У разі виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно; відомості про нього вносяться до ЄРДР за першої можливості [6; 13].

Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення про кримінальне правопорушення. Респонденти, які брали участь в анкетуванні 64,1% зазначили, такі заяви подають не самі потерпілі від злочину, а родичами вказало понад 87,9%,

друзі вказало понад 81,2%, знайомі 27,0%.

Тому на цьому етапі розслідування у членів слідчої групи обмаль такої інформації. Саме це підтверджується результатами анкетувань, а саме:

Тому, що заявник з числа родичів не володіє цією інформацією підтвердило понад 87,9% опитаних, друзі теж не обізнані з обставинами злочину, вказало 81,2 % респондентів, а знайомі теж не можуть знати всю інформацію про злочин вказало 27,9% респондентів, а це суттєво впливає на розслідування цих злочинів відмітили 84,2% опитаних.

Відмова в прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

До ЄРДР уносяться відомості про:

1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;

2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника;

3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;

4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;

5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) Закону України про кримінальну відповідальність;

6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який уніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування;

7) інші обставини, передбачені положенням про ЄРДР [13].

У ЄРДР автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження. Слідчий невідкладно у письмовій формі повідомляє прокурора про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті.

З метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин учинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять огляд місця події, огляд місцевості, приміщення, речей та документів (ст. 237

КПК України) для виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення слідчий, прокурор проводять [6].

Огляд житла чи іншого володіння особи здійснюється згідно з правилами КПК України, передбаченими для обшуку житла чи іншого володіння особи.

Для участі в огляді може бути запрошено потерпілого, підозрюваного, захисника, законного представника та інших учасників кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в огляді може запросити спеціалістів.

Особи, у присутності яких здійснюється огляд, під час проведення такої слідчої (розшукової) дії, мають право робити заяви, що підлягають занесенню до протоколу огляду.

Під час проведення огляду дозволяється вилучати лише речі та документи, що мають значення для кримінального провадження, та речі, вилучені з обігу. Усі вилучені речі й документи підлягають негайному огляду та опечатуванню із підписами осіб, які брали участь у проведенні огляду. Якщо огляд речей і документів на місці здійснити неможливо або їх огляд пов'язаний з ускладненнями, вони тимчасово опечатуються і зберігаються в такому вигляді, поки не буде здійснено їх остаточний огляд і опечатування.

Слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце огляду до його закінчення та вчинювати будь-які дії, що заважають проведенню огляду. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.

Під час огляду слідчий, прокурор або за їх дорученням залучений спеціаліст має право проводити вимірювання, фотографування, звукозапис чи відеозапис, складати плани й схеми, виготовляти графічні зображення оглянутого місця чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати й вилучати речі та документи, що мають значення для кримінального провадження. Предмети, що вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, що не належать до предметів, які вилучені законом з обігу, уважаються тимчасово вилученим майном [15].

Але законодавець зазначає, що слідчий самостійно здійснює досудове розслідування, який визначається керівником органу досудового розслідування. З моменту внесення до ЄРДР починається досудове розслідування. У новому КПК України з'являються такі поняття, як: «Єдиний реєстр досудових розслідувань», «електронний документообіг», «електронний цифровий підпис» та інші поняття, що у своїй сукупності дозволяють упровадити технічні засоби під час розслідування злочинів і більш точно і точніше й повніше захищати громадян, що постраждали від кримінального правопорушення.

У частині п'ятій ст. 3 КПК України, досудове розслідування – це стадія кримінального провадження, що починається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР і закінчується закриттям кримінального провадження або направленням до суду обвинувального

акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення.

Водночас у частині третій ст. 214 КПК України зазначено, що здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до ЄРДР не допускається й тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Після внесення відомостей до ЄРДР починається досудове розслідування. При цьому відмова в прийнятті й реєстрації заяви або повідомлення не допускається (частина четверта ст. 214 КПК України). Після реєстрації слідчий та інші уповноважені особи проводять строго регламентовані КПК України слідчі (розшукові), негласні слідчі (розшукові), а також інші процесуальні дії [6].

Більше того, це б відповідало нормі (ч. 5 ст. 214 КПК) у якій зазначено, що внесення інформації до єдиного реєстру є рішення слідчого або прокурора про це, яке здійснюється в результаті отримання заяви, повідомлення про вчинення кримінального правопорушення або після самостійного виявлення з будь-якого джерела обставин, які можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

Відповідно до кримінального кодексу, із заявою чи повідомленням про злочин може звернутися як потерпілий або заявник, який не є потерпілим а правоохоронні органи зобов'язані зареєструвати заяву та повідомлення про кримінальне правопорушення [6]. Більше того, КПК наділяє заявника певними правами вже на стадії реєстрації заяв (право отримати від органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію, підтверджувати факти викладені в заяві речами та документами, а також отримати інформацію про закінчення досудового розслідування). Відтак, заявник практично відразу має суттєвий арсенал прав для відстоювання інтересів людини.

Ще одним приводом до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань та початку відповідного розслідування є самостійне виявлення працівником правоохоронного органу ознак кримінального правопорушення. Це здійснюється у тих випадках, коли у результаті розслідуванні одного кримінального правопорушення слідчий виявляє ознаки іншого правопорушення. У цьому разі, якщо кримінальне правопорушення виявляється безпосередньо працівником правоохоронного органу, він складає рапорт з зазначенням відомостей, які вноситимуться до Єдиного реєстру досудових розслідувань [6].

Положенням про ЄРДР, яким закріплюються права та обов'язки держателя, реєстраторів та користувачів системи. Такі особи мають право доступу до Реєстру за допомогою унікального електронного «ключа». Відомості про реєстраторів та користувачів заносяться до довідника прокуратурах [13].

Законодавець зазначає, слідчий, який самостійно здійснює досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, зобов'язаний зберегти речові докази [6].

Слід, зазначити, що такого обов'язку не зазначено у ст. 40-КПК - повноваження слідчого, а також не має їх і керівник досудового розслідування, повноваження якого закріплені у статті 39 КПК [6].

Висновок. Отже, початок досудового розслідування чітко регламентований нормами Кримінального процесуального кодексу а також нормативними актами Міністерства внутрішніх справ та офісом Генерального прокурора України.

Під час дослідження досудового розслідування торгівлі людьми вдалося не тільки виявити недоліки пов'язані з початковим етапом розслідування торгівлі людьми але й запропонувати методику їх розслідування.

Крім того, цей етап проведення першочергових заходів тісно пов'язаний із спеціалізацією розслідування цих злочинів, що підтверджено матеріалами дослідження.

Таким чином, початковий етап проведення слідчих дій та оперативного реагування на заяви та повідомлення про злочин «торгівля людьми» потребує законодавчого та нормативно – правового удосконалення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

2. Кримінальний кодекс України: Закон України, від 5 квітня 2001 року // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2001, № 25-26, ст. 131.

3. Про оперативно-розшукову діяльність” Закон України від 18 лютого 1992, № 22. Ст. 303.

4. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.93 р. // Відомості Верховної Ради України, 1993, № 35, Ст. 358.

5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень Закон України, від 22 листопада 2018 року, Відомості Верховної Ради, 2019, № 17, Ст. 71

6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, Ст. 88

7. Про Національну поліцію. Закон України. 2 липня 2015. Відомості Верховної Ради, № 580-VII, № 40-41, Ст. 379.

8. Наказ МВС України Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, від 08.02.2019. № 100

9. Наказ МВС України Про організацію діяльності Департаменту боротьби з кіберзлочинністю і торгівлею людьми МВС України та підрозділів боротьби з кіберзлочинністю і торгівлею людьми ГУМВС, УМВС, від 24.11.2010 № 581

10. Наказ МВС України Про організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень, від 14 серпня 2012 року № 700, (Із змінами і доповненнями, внесеними наказами Міністерства внутрішніх справ України від 15 травня 2015 року № 568, від 23 червня 2015 року № 748), Наказ втратив чинність, (згідно з наказом Міністерства внутрішніх справ України, від 29 серпня 2017 року № 734).

11. Наказ МВС України. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви і повідомлення про кримінальні, адміністративні право-

порушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України 27.04.2020 № 357. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України за № 443/34726 від 15 травня 2020 р.

12. Наказ Генеральної прокуратури України «Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні». № 54, від 29.03.2019.

13. Наказ Генерального прокурора України Про затвердження Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення, № 298 від 30.06.2020.

14. Наказ Міністерства внутрішніх справ України ІНСТРУКЦІЯ з організації діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 27 липня 2017 р. за № 919/30787, 06.07.2017 № 570, доповнено від № 403 від 20.05.2020

15. Виявлення ознак торгівлі людьми в діях транснаціональній злочинній організації. Киричун Ю.А., Південноукраїнській правничий часопис № 2/2007, Одеса, 2007 С. 33-35.

I. Halona

BEGINNING OF PRE-TRIAL INVESTIGATION OF HUMAN TRAFFICKING

The relevance of the article is that a person, his life and health, honor and dignity, inviolability and security - the highest social value in Ukraine. Implementation of the norm of the Constitution of Ukraine is the main goal of the state national security policy. Building a democratic legal system of Ukraine primarily involves reforming the current legislation, which would really guarantee the inviolability of the rights, freedoms and legitimate interests of society and the citizen from unlawful encroachments. Implementation of these tasks by law enforcement agencies, which are obliged to use available forces, means and take effective measures to combat human trafficking. The effectiveness of such measures largely depends on the professional knowledge and skills of investigators and operatives who conduct operational and investigative activities and are involved in covert investigative activities, especially those committed by members of organized groups and criminal organizations during the pre-trial investigation. misdemeanors and criminal offenses. At the same time, improving the effectiveness of law enforcement agencies in combating trafficking in human beings requires, first of all, a significant improvement of legal norms, first of all, criminal and criminal procedure law, aimed at improving preventive measures of police and investigation and preventive responsibility for these crimes. The purpose of the study is the theoretical development and implementation of effective forms of investigative actions at the initial stage of the investigation of human trafficking. It is concluded that the commencement of the pre-trial investigation is clearly regulated by the norms of the Criminal Procedure Code as well as by the regulations of the Ministry of Internal Affairs and the Office of the Prosecutor General of Ukraine. The pre-trial investigation of trafficking in human beings was able not only to identify shortcomings related to the initial stage of the investigation of trafficking in human beings, but also to propose a methodology for their investigation. In addition, this stage of priority measures is closely related to the specialization of the investigation of these crimes, which is confirmed by the materials of the study.

Keywords: criminal proceedings, withdrawal from circulation, possession of a person, criminal offense, place of inspection.